

MIT SZERETNÉL: CSODÁKAT VAGY ÁLDÁSOKAT?

Fábián Attila élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2021. 12. 19.

Pár mondatot szeretnék mondani az elkövetkezendő évről, mielőtt a tanításba belekezek, bár a tanításhoz azért nagyjából hozzátartozik. Talán egy évvel ezelőtt is mondtam már, hogy mennyi téma forgolódik bennem, amiről tanítani szeretnék. Amit akkor mondtam, hogy ebben az évben mikről fogtok hallani, azok elhangoztak. István is tett egy ígéretet, hogy a végidőkről fog majd prédikálni. Én nem ígéretet teszek, csak mondom, hogy mire készülhettek a következő évben, hogy egy kicsit a kedveteket, a hiteteket, és az imáitokat hozzá tudjátok ehhez igazítani. Egy-két tanítás cím körvonalazódik már bennem, sőt meg is fogalmazódott. Szeretnék a jövő évben beszélni többek között arról, hogy mit jelent az a legnagyobb áldás keresztény ember számára, hogy megigazultság tudatra tett szert. Én úgy hiszem, hogy a megigazultság az evangélium kinyilatkoztatása. Erről nagyon fontos tudni, ez egy alapja a hitünknek, a keresztény életünknek. Ennek van egy gyakorlati oldala is annak ellenére, hogy ez egy teológiai kifejezés, de ha valaki ezt érti és tudja gyakorlatoztatni a hétköznapjaiban, az igen-igen jó és hasznos dolog.

Miért vannak szakadások a gyülekezetben? Ez a következő téma, amit szeretnék a jövő évben elétek tárni egy tanításban. Mindenféleképpen fogsz hallani házasságról és házassággal kapcsolatos párkapcsolati dolgokról. Van egy tanítás, amit már nagyon régóta halogatok, tolok magam előtt, mert ez egy nagyon-nagyon kemény, nagyon szembesítő, nehéz üzenet a lelkünknek, ez pedig a farizeus mentalitás, amely mindannyiunkat elér időnként. Ha azt gondolod, hogy nem, akkor már farizeus mentalitásban vagy. Tehát ez egy nagyon kemény, nehéz üzenet, ezért is nem hoztam elő még, mert nem csak nekem kell felkészülnem arra, hogy ezt elmondjam, hanem neked is felkészülned kell lenned, hogy ezt meghallhasd úgy, hogy abból ne sértődés és botránkozás legyen, hanem épülés és fejlődés valóban.

Hogyan töltsd be az elhívásodat? Valakit érdekel ez a téma? Halleluja, akkor erről hallani fogtok! A Szent Szellem vezetése, ajándékai és működése. Egy-egy téma is egy évre való anyagot tud adni, hát még ennyi? Ebből még válogatni kell. Az idén is elhangzott sok olyan dolog, amit nem terveztem, de úgy éreztem, vettem a vezetést, hogy arról beszélni kell. Jó, ha tudod, hogy a tanítások nem azért vannak, hogy szórakoztassunk benneteket, nem csupán arra vannak, hogy a lelkivilágunkat megkenegesse Istennek a felénk áradó szeretete, kegyelme, jósága, irgalma. Ezek nagyon fontos és nagyon jó dolgok, és ebben alapot kell, hogy vegyünk, mert ha ez nincs meg, akkor nagyon könnyen kimozdít minket a világnak mindenféle vihara és nehézsége. Ugyanakkor meg van írva az Igében, hogy az Ige önmaga képes arra, hogy tanítson, feddjen, bátorítson és buzdítson, ha kell, helyreigazítson bennünket, úgyhogy késznek és képeseknek kell lennünk arra, hogy alá vessük magunkat az Igének. Akkor is, ha régóta idejársz, és akkor is, ha esetleg ma vagy itt először.

Van-e valaki itt ma közöttünk, aki még sosem járt nálunk? Egy, kettő, három, négy kéz a magasban. Isten hozott benneteket! Hiszem azt, hogy nem emberi bölcsesség, okoskodók beszédei azok, amik titeket meggyőznek arról, hogy Isten itt van és mozdul közöttünk, hanem valóságos szellemi megértést tapasztalhattok meg Isten bölcsessége által minden egyes alkalommal, amikor itt vagytok. Szóval a tanítások lényege az, hogy stabil keresztény legyél, akinek élete önmagában egy bizonyosság és egy evangelizáció. A szolgálati ajándékok azért adattak Krisztus Testének ajándékba: az apostol, a próféta, a pásztor, a tanító, az evangélista, hogy miért is? Mindenki tudja ezt fejből, az Efézusi levélben ott van, hogy a gyülekezet építésére legyenek, hogy felépüljön a nyáj, hogy felépüljön a gyülekezet. Oly mértékben felépüljenek, hogy ők is képesek legyenek majd másokat tanítani, és ez folyamatos, előre haladó, körforgás-szerűen megy előre. A feladatunk az, hogy együtt, közösségben haladjunk és épüljünk – bármennyire is jelen van a világban, még a magányos farkas keresztények

között is, hogy nincs szükség gyülekezetre. Ez egyszerűen nem bibliai kijelentés! Az a helyzet, hogy nekem szükségem van rátok, és nektek szükségetek van egy pásztorra. Isten összekapcsolt bennünket. Nem külön-külön kell, hogy megálljunk, hanem együtt, és ezt meg kell látnod, meg kell tapasztalnod, és meg kell értened. Van, aki azt mondja, hogy de hát én csak az Úrral vagyok, nekem Ő a pásztorom, nekem nem kell senki ember, aki megmondja, hogy mit csináljak! Mi lenne, ha a kisujjad, vagy a csuklód azt mondaná, hogy nekem nincs szükségem az alkarra, vagy a könyökre. Én egyből a fejből kapom az információt, én ezekkel nem foglalkozom, én ezeket kihagyom. Gondolkozd el ezen! Isten ezt a példát hozta, hogy Jézus a fej, mi alkotjuk az Ő testét, és az Tőle jövő információ bizonyos testrészeken, bizonyos tagokon keresztül jut el hozzád, hozzám, hozzánk. Isten ezt így alkotta. Bocsánat, nem én találtam ezt ki, nem én írtam a Bibliát, milyen jó dolog ez.

Alapokat fektetünk le a mai napon, talán egy sorozatnak az eleje lesz, de biztos, hogy folytatni fogom majd valamikor jövőre a mai témát, és alapigéket hoztam ma. Ma valamit szeretnék megalapozni előttetek, mégpedig azt, hogy mennyire nagyon áldottak vagyunk. De úgy hiszem, hogy nem járunk abban a teljességben egyéni szinten sem, és közösségi szinten sem, amiben járhatnánk, ha több megértésünk lenne, vagy több mindent úgy alkalmaznánk Isten Igéjéből, ahogy ezt Ő mondja, és Ő akarja. Van ennél sokkal több, sokkal bőségebb. A Kánaán földjén olyan bőség volt, hogy amikor kimentek oda a kémek, ketten hoztak egy darab szőlőfürtöt egy rúdon. Ketten, egyetlen szőlőfürtöt! El tudod ezt képzelni? Mekkora szőlőfürt volt az? Ez jelképezi a Kánaán földjének a bőségét, a gazdagságát. Ebben jársz? Részben jársz csak ebben, vagy még a közelében sem, és ez így nem jó, mert Ő megszabadított minket a sötétség hatalmából, és átvitt minket az Ő szerelmes Fiának országába, az Ő Királyságába, mondhatni a Kánaán földjére behelyezett minket. Miért nem járunk ebben a teljességben? Gyakorlatilag az elmúlt húsz évben én minden alkalommal erről prédikáltam valamilyen formában. Mindig ez van a középpontban!

Ma alapigékkel megalapozunk valamit, és ezt majd folytatni fogom, de van sok olyan Ige, amit fel fogok olvasni most, amit olyan sokszor hallottunk, hogy azt gondoljuk, hogy erről már mindent tudunk, ez nekünk újat nem mondhat, miközben ezek az Igék elmondják, hogy Isten hogyan tekint ránk. Elmondják a mi pozíciónkat Őbenne, elmondják azt, hogy Isten mit tervezett velünk, csak mi nem hisszük el, mert nem látjuk, nem érzékeljük, nem tudjuk megfogni, nem halljuk és nem tudjuk megszagolni. Ha az öt érzékszervünkkel nem érzékeljük Isten áldásait, akkor azt gondoljuk, hogy talán valamikor, ha ezt meg azt tesztek, akkor majd odaér hozzám, vagy valahogy eljuthatok oda arra a pozícióra. Ezt a mentalitást, ezt a gondolkodásmódot, ezt a szemléletet szeretném teljesen én most kigyomlálni az elmétekből! Mert az áldás már rendelkezésre áll, az már a miénk, és vannak bizonyos dolgok, amelyek képesek ezt felszabadítani az életünkben. Ez olyan, mint a Szent Szellem jelenléte. Nem úgy van, hogy egyszer jelen van, egyszer nincs jelen. Ő mindig jelen van, mindig ott van jelen közöttünk és bennünk. Ahova mész, a Szent Szellem ott van, mindig ott van, de nem mindig nyilvánul meg, és nagy különbség, hogy „Ó, gyere, Szent Szellem, gyere, valahogy látogass meg, Uram!” – miközben Jézus azt mondta, hogy mindenkor veletek vagyok a világ végétéig! Most akkor elhiszük, hogy Ő velünk van, vagy nem hisszük el? A Szent Szellemről azt mondta, hogy elvezérel minket minden igazságra. Most elhiszük ezt vagy nem hisszük el? Sokkal közelebb vannak hozzád az áldások, sokkal közelebb van hozzád a bölcsesség, a kijelentés, és minden, amire szükséged van, mint gondolnád. Azt hiszed, hogy valahol elérhetetlen messzeségben van, és valamilyen úton-módon rá kell vened Istent, hogy ezt neked adja.

Ennél hitelenebb imádság nincs a Földön, mint amikor olyan dolgokért imádkozunk, amiket Ő már odaadott nekünk. Ez olyan, mintha azért imádkoznánk, hogy „Norbi, kérlek, kapcsolj már be a mikrofonomat!”, miközben már egy órája be van kapcsolva. Mintha azért imádkoznánk, hogy legyen már végre pénz a zsebemben, miközben tényleg van pénz a zsebemben.

A Zsoltárookra lapozzatok, az 1 fejezet 1-3-as verseit szeretném felolvasni az Egyszerű fordítás szerint:

Zsoltárok 1,1–3. Egyszerű fordítás

1. Boldog és áldott, aki nem jár az istentelenek útjain, nem áll rá a bűnösök ösvényeire, és nem ül együtt a gúnyolódókkal,

2. hanem abban leli örömét, ha az Örökkévaló tanítja, és éjjel-nappal azon gondolkodik.

És most figyelj!

3. Olyan életerős lesz, mint a folyópartra ültetett gyümölcsfa: idejében hoz gyümölcsöt, és levelei örökké zöldellenek. Bizony, felvirágozik keze alatt minden, amibe kezd!

Mondhatod-e magadról, hogy „Igen, ez vagyok én!”? Na, mivel nem hallottam most kórusban, hogy „Igen, ez vagyok én!”, éppen ezért van erről szó ma! Mert akkor tudsz hinni Isten áldásaiban, ha belefér az elmédbe, és összhangban vagy azzal, amit Ő mond rólad, hogy igen, én áldott vagyok. Nem várok majd az áldásra, hanem Ő már a kereszten kijelentette: „Elvégeztetted!”, az Ő áldása már a tiéd. Fel kell szabadítani, és itt vannak a problémák, itt van a nehézség, itt van az, ahol sokan falba ütköznek, hogy „de miért nem látom, miért nem tapasztalom?”. Folyóvíz mellé ültetett fa. Talán egy-két képet ki tudunk erről vetíteni. El tudtok képzelni folyó mellé ültetett fát? Neki teljesen mindegy, hogy milyen szárazság jön, mélyen vannak a gyökerei, megerősödött, folyamatosan vannak táplálékforrásai. Szép kis fa, nem? Hogy tud egy fa megerősödni ilyen szépre? Nem a sivatag közepén van. Szép zöld. Mondjuk ez nem egy gyümölcsfa, ez egy fűzfa, de teljesen mindegy, a lényeg ugyanaz, és nem is fiatal fa, talán kicsit jelképezi azt is, hogy mi is ilyen öregkort megérhetünk úgy, hogy zöldellünk és közben gyümölcsözünk. Nem kell öregkorra teljesen kiaszottnak lenni.

Az Igéből való kijelentés, az Úrral való személyes időtöltés és az Ő megismerése, szóval ez felfedi számunkra, hogy van valami sokkal bőségesebb, sokkal teljesebb és sokkal nagyobb számunkra, mint amit megtapasztalunk. Annyira le tudjuk magunkat korlátozni, annyira beszűkül az elménk és a gondolkodásunk arra, hogy nekem milyen munkahelyem van és mennyi fizetést kapok, annyira beszűkül a látásmódunk, hogy az állam, meg a kormány mit képes elvégezni, mit képes adni. Annyira beszűkül a látásmódunk, hogy a vállalkozásomnak milyen forgalma van és meddig tudok elmenni. Milyen jó, hogy Istent nem korlátozza semmi és senki! Ahogy énekeltük az alkalom első felében, hogy örökséget adott nekünk és minden áldással megáldott bennünket. Az erről való megértés, hogy én áldott vagyok, képessé tesz bennünket arra, hogy úgy is viselkedjünk, mint azok az emberek, akik áldottak. Annak ellenére, hogy nem feltétlenül látszik életünk minden területén az, hogy áldottak vagyunk.

Emlékeztek Ábrahámra? Akkor még Ábrám volt a neve. Válaszút elé érkezett a Lóttal való kapcsolatában azon a helyen, ahol éltek. A legvégén akartam ezt elmondani. Most a lelegejére jön. Az 1Mózesben olvasol erről a 13. fejezetben, az 1-től 11-es versig. Nem fogom felolvasni, csak a 8–9-es verset majd, ahol is annyira megszaporoztak az állatok, annyira nagy lett a létszáma mindkettejük családjának, szolgálóinak, állatainak, hogy az a föld nem bírta el őket. Versengés támadt a szolgák között egymás ellen a jó földekért. Akkor Ábrám átment Lóthoz és azt mondta neki, olvasom a 8-as verstől:

1Mózes 13,8–9.

8. Monda azért Ábrám Lótnak: Ne legyen versengés közöttem és közötted, se az én pásztoraim között és a te pásztoraid között: hiszen atyafiak vagyunk.

9. Avagy nincsen-é előtted mind az egész föld? Válj el kérlek, tőlem; ha te balra tartasz, én jobbra megyek; ha te jobbra mész, én balra térek.

Mit mondott ezzel gyakorlatilag Ábrám? Azt, hogy nem elég ez a föld kettőnknek, váljunk ketté. Arrafelé vannak jó földek, arra van egy kevésbé jó föld, de nem én választom ki, hogy hova menjek. Mondd meg, te mit akarsz? Válassz te, és nekem jó lesz a másik is! Miért tudta ezt mondani Ábrám? Miért volt képes azt mondani, hogy bármit választhatsz, nekem

mindegy, hogy hova megyek? Azért, mert tudta, hogy ő áldott! Tudta, hogy bármely irányba is megy Lót, a maradék helyen ő áldott lesz, akár füves mező, akár zöldellő, bővizű föld az, ahova mennie kell, akár egy puszta kősvatag, tudta azt, hogy áldott. És tudod, amikor döntéseket hozunk, az megmutatja, megmondja azt, hogy miben hiszünk. Amikor választanod kell, átengedné-e a választás lehetőségét, akár a családban, akár egy viszályban, egy örökösödésnél? Vagy a munkahelyeden, ahol választani kell, hogy melyik irodába menjél, vagy melyik munkát fogadd el, vagy melyik helyre küldjenek ki. Képes lennél-e azt mondani, hogy mindegy, hogy hova küldenek, én mindenhol áldott leszek és áldott vagyok? Ez megmutatja neked azt, hogy mennyire hiszel ebben, és már el is mondtam a csattanóját, a lényegét a mai üzenetnek, hogy ez az, ami felszabadítja Isten áldását az életedben. Ez a fajta gondolkodásmód, ez a fajta hit, és ez a fajta hit alapján való cselekvés, mert gyakorlatilag itt Ábrám ezt tette. Nem abban volt a reménysége, hogy hát azért jó lenne megszerezni azt a kövér földet, ahol bővizű forrás van:

1Mózes 13,10.

10. Felemelé azért Lót az ő szemeit, és látá, hogy a Jordán egész melléke bővizű föld; mert minekelőtte elvesztette volna az Úr Szodomát és Gomorrát, mind Coárig olyan volt az, mint az Úr kertje, mint Egyiptom földje.

Tehát gyakorlatilag Szodoma és Gomorra vidékét választotta magának Lót. Miért? Mert azt látta, hogy az bővizű, hogy az bőséges, hogy az zöldellő, ott kövér földek vannak, gazdag vagyok, akkor még jobban meggazdagodom! Abban bízott, amit látott, és a saját elméjének a következtetése az volt, hogy csak a jobbat választom, a zsírosabb falatot választom! Mi lett a következménye ennek? Ismerjük Szodoma és Gomorra történetét. Nem arról van szó, nem arról beszélek, hogy mindig te húzd a rövidebbet, és legyél ostoba és engedd, hogy kihasználjanak, hogy mindig a partra vessenek, mint egy halat, és csak vergődj és szenvedj, és mindig küzdened kelljen. Nem erről beszélek. Amikor az Úr odahelyez téged a bőség földjére, akkor azt fogadd el, de itt ez a példa egy választásról tanít nekünk, és megmutatja azt, hogy Ábrám azért volt áldott, mert ő hitte, hogy áldott. Ha nem hitte volna, hogy én áldott vagyok, mert az Úr azt mondta, hogy megáld engem, akkor azt mondta volna, hogy „Te figyelj, Lót, azért én vagyok az idősebb, én vagyok a tekintély, azért hadd válasszak már először én!” Nem? Ez az emberi gondolkozásmód: magamnak, nekem, többet, de amikor az Úrra bízod az útjaidat, és amikor Őrá veted a terheidet, és megbízol Őbenne, akkor mindegy, hogy mi van a világban, mindegy, hogy mit mondanak a munkahelyeden, mindegy, hogy ha azt mondják, hogy holnaptól „nincs munkahelyed”, akkor azt mondod, hogy „én áldott vagyok”. Nem a munkahelyem miatt vagyok áldott, nem a fizetésem miatt vagyok áldott! Ha elhagynak téged bizonyos emberek, ha nem engedik, hogy bizonyos helyeken szolgálatba állj, az Úr a te Istened, Ő képes téged arra helyre bevezetni és odatenni, ahol neked lenned kell. Ha az Úr valóban veled van és az Ő akaratában vagy, akkor senki és semmi nem árthat neked!

Az áldás nem egy dolog. Az áldás nem egy kézzelfogható anyagi pénzeszköz vagy egyéb fizikai dolog, hanem egy jóindulat Istentől feléd. Ámen. Az egy jóindulat Istentől feléd, ami megnyugszik rajtad. És ez független attól, hogy mik a körülményeid, mert amikor újjászületünk, te is és én is ugyanazon áldásokat kaptuk meg. Kaptunk egy szép nagy csomagot, nagyobb, mint amit be tud fogadni az elménk, a lelkünk, vagy bármink. Sokkal nagyobb a Kánaán gazdagsága, mint amit megtapasztalunk belőle! Hogy ez kinek mennyire nyilvánul meg az életében, erről szeretnék beszélni ma. Alapigékkal kapcsolatban. Én úgy hiszem, hogy ha már hívó vagy, keresztény vagy, újjászületté, akkor alap, hogy az elmédet összhangba hozod az Igével. Ha ez nincs meg, ha nem elmélkedsz, ha nem gondolkozol ezen, imádkozhatsz akár ötven évet áldásokért, hogy ki tudd fizetni a rezsit, meg hogy jobb legyen az életed. Ha nincs ez meg, akkor nem áldásokban fogsz járni, hanem csodákban, mert Isten csodát tesz vagy tehet a te életedben, de van egy jobb dolog a csodánál!

Azt a címet adtam a mai tanítanak, hogy „Mit szeretnél: csodákat vagy áldásokat?” A csoda jó dolog, a csoda Istentől jön, a csoda a természetes világ természeti törvényeit felfüggeszti, és azok ellenére tesz valamit, érted? Isten ilyen Isten. Tudja azt, hogy te milyen helyzetben vagy, milyen állapotban vagy és azt is, hogy nem tudad birtokba venni a bőséges áldásokat, ezért ad neked egy csodát. Hányan gyógyultatok már meg a gyülekezetben? Hogy volt az? Sok kéz a magasban. Egy természetes gyógyulás volt, vagy természetfeletti? Természetfeletti volt. Egy csoda volt. Köszönjük ezt Istennek! Szükségünk van a csodákra, kellenek az erőmegnyilvánulások, de van ennél jobb dolog. Én úgy hiszem, hogy van a csodáknál jobb dolog, mégpedig az, amikor például nincsen szükséged egy gyógyulásra, mert szent egészségben élsz. Nem jobb dolog ez? Nem jobb dolog az, hogy annyi pénzed van, hogy könnyedén kifizeted a gázsámlát, meg a rezsiköltségeidet és nincsen szükséged anyagi csodára, hogy egyik hónapról a másikra meg tudj élni? Melyik a jobb? Melyik a jobb: csodáról csodára élni, vagy folyamatos áldásban élni? Kezdeitek kapizsgálni, ugye? Nem a csoda ellen beszélek, nehogy azt gondold, hogy a csodák ellen vagyok, szó nincs erről, hanem arról, hogy a csoda egy nagyon magas nivójú dolog Istentől a mi számunkra, de van egy még magasabb, egy még jobb dolog. Nekünk az Tőle jövő legjobbra kell koncentrálnunk, és azt akarjuk elvenni, nem az alatta lévőket! Ami miatt sokan nem élnek az Istentől jövő legjobban, vagy a legteljesebben az, hogy nem törekszenek rá. Nem akarnak, beletörődnek abba az életbe, amiben vannak, beletörődnek abba a helyzetbe, a körülmények posványába, amiben vannak és azt mondják, hogy hát ezt osztotta nekem a gép, ilyen lap lett nekem leosztva erre az életre, így kell végigmennem az életen! – és ezzel gyakorlatilag elhisznek egy ördögi hazugságot. Nem így van! A vallásos kicsinyhitűség, a méltatlanság érzés, a büntudatra nevelés mind-mind egy akadály a annak, hogy az igazság át tudja formálni az életünket. Pedig az igazság át akarja formálni az életünket. Isten gondoskodása alapvetően ezen a két csatornán jön hozzánk: egy csoda által, vagy pedig az Ő áldásain keresztül.

Sok embernek van szüksége csodára, és a mi Istenünk egy csodatévő Isten. Halleluja! De miért van sok embernek szüksége csodára? Azért, mert egy válsághelyzetben vannak. Isten nem arra teremtett és nem arra hívott el minket, hogy válsághelyzetben legyünk. Ahhoz, hogy az életedben megnyilvánuljon a Kánaán, el kell juss arra a pontra, amikor azt mondd, hogy nem vagyok hajlandó tovább így élni! Nem vagyok hajlandó tovább szegénységben élni! Nem vagyok hajlandó tovább betegségben élni! Nem vagyok hajlandó!

Azt az elvet is követheted, hogy: „fogadd el azt a betegséget, élj együtt vele! Nem tehetsz ellene semmit!” Honnan vették ezt? Az évszázados vallásos tanításokból. Fogadd el, fiam, nem tudhatod, hogy mi Isten akarata ezzel a betegséggel, biztos valamire meg akar téged tanítani. Nem sok nagyobb hazugság van ennél! Egy nagyon-nagyon gonosz hazugság ez.

Jézus megváltott minden gonosz, rossz dologtól, megváltott a szegénységből, megváltott a betegségből, megszabadított téged, átvitt az Ő Kánaán földjére ezt írja a Kolosse levél, belehelyezett az Ő Fiának teljességébe, Vele együtt társörökössé tett téged. Isten elleni tiszteletlenség azt feltételezni, hogy Isten azokat a gonosz dolgokat, amikből megváltott, most arra használja, hogy valamit elérjen bennünk, és rajtunk keresztül valahogy. Egy tudatlanságból fakadó gonosz dolog ez!

Isten nem használja se a betegséget, se a szegénységet. Olyannyira gyűlölte ezt, hogy eltette az útból. Olyannyira gyűlölte a betegséget Jézus, hogy minden beteget, aki Őhozza ment, meggyógyított. Senkinek nem mondta azt, hogy hát neked még bűn van az életedben, te még nem vagy elég szent, nem vagy elég jó, neked még böjtölnöd kellene, neked még ezt kéne, van egy csomó hibád, hozd helyre a kapcsolatodat a feleségeddel, a gyerekekkel nem úgy beszéltél, anyuval nem úgy beszéltél, ahogy kellett volna, ezért nem kapod meg!

Tudod, az Ő szeretete feltétel nélküli az irányunkban, és amikor megértést kapsz az Ő feléd irányuló szeretetéről, erről a feltétel nélküli jószágról, ami több, mint elegendő, ami szinte túl szép, hogy igaz legyen, akkor azt mondd, hogy Uram, köszönöm! Nem vagyok méltó rá, de

Te mégis megadtad nekem. Miért szeretsz engem ennyire? Kell erről megértést kapnunk! Kell arról megértést kapnunk, és kapjál te is, hogy egy különleges dologra lettünk teremtve, nem egy olcsó, másodosztályú hamisítványnak. Te nem is az vagy, te nem vagy középszerű!

Lehet, hogy úgy viselkedtél idáig, mint egy másodosztályú, vagy középszerű ember, de Isten nem ilyenek teremtett, és nem ezt tervezte a te számodra. Teljesen egyedi vagy, teljesen különleges vagy, és különleges célokra hívott el téged. Az az elhívás, és az a küldetés, amire Ő téged elhívott, az személyesen rád van szabva, azt úgy senki más nem tudja elvégezni ezen a földön, csak te!

Ha nem végzed el, Isten képes valakit a helyedre állítani, nagyon sokszor láttuk ezt. Ha valaki nem engedelmeskedik, akkor bizony Ő valaki mást hív oda arra a helyre, vagy feladatra. Isten sokkal jobban meg akar áldani, mint ahogy te áldott szeretnél lenni. Ez az igazság. Azt mondod, hogy ó, én nagyon áldott akarok lenni! Isten még jobban akarja, hogy te áldott legyél! Hidd el ezt nekem! Amikor olvasod és elhiszed az Igét, hogy akik Őbenne bíznak, Órála gondolkoznak, Ő van az elméjükben a nap minden szakában, hogy olyanok lesznek, mint a folyóvíz mellé ültetett fa, amely megadja gyümölcsét a maga idejében mindenkor, akkor azt gondold, hogy hát, ha ezt tenném, akkor én ilyen lennék! Ahhoz képest, hogy ez egy ószövetségi igevers a Zsoltárokból, ehhez képest az Újszövetség minket már úgy nevez és úgy hív, hogy mi már áldottak vagyunk.

Az, hogy mi áldottak vagyunk, Isten részéről nincs feltételhez kötve. Tudod, mit kellett tenned ahhoz, hogy áldott legyél? Újjá kellett születned. El kellett Őt fogadnod. Úrrá kellett Őt tenned. Erre van lehetőségetek nektek is, akik ma vagytok itt először, ha ezt még nem tettétek meg. Amikor befogadod a szívedbe Jézust, egy nagy áldáscsomagot kapsz! A karácsony közeledik, egy nagy karácsonyi csomagot képzelj el, hogy olyan bőség van benne, olyan gazdagság és olyan teljesség, amit kicsomagolva meg kell ismerned. Honnan ismered ezt meg? Vallásos eszme-futtatásokból? Belenézel a tükörbe és onnan? Ránézel az életedre és onnan, hogy ha ennyi pénzem van, akkor áldott vagyok, vagy ha nem fáj a lábam, akkor áldott vagyok? Nem, nincs ilyen összefüggés!

Az Ige mondja meg azt, hogy mennyire vagy áldott. Azt mondom nektek nagy bátorsággal, hogy nagyon-nagyon áldottak vagytok! Nagyon-nagyon áldottak vagytok! Azért imádkozom, az és azért imádkozunk együtt, hogy kapjunk megértést arról, amit Isten elvégzett már bennünk, hogy mi ezt a csomagot ki tudjuk bontani, birtokba tudjuk venni mindazt, ami már a miénk. Ha a karácsonyfa alatt kapsz egy csomagot és csak nézegeted a dobozát, hú, de milyen szép, hú, de milyen jó, a masnit félig kinyitod, de ott hagyod, nem fogod élvezni az előnyeit annak, ami benne van a csomagban. A legnagyobb akadály a áldások megnyilvánulásának a tudatlanság.

Tudd és hidd el, hogy bárhol vagy és bármit csinálsz, Isten feltétel nélkül szeret téged! A feltétel nélküli szeretetről való tanítás szinte teljesen hiányzik a vallásos világból. Azt tanítják nagyon sok helyen – nem gyülekezetek ellen prédikálok, hanem ez ellen az egész szellemiség ellen, mert az igazságot kell hirdetnünk –, hogy Isten szeret téged, ha megfelelő módon viselkedsz, ha ezt és amazt megteszed, és még azt is meg azt is, és bizonyos elvárásoknak megfelelsz, akkor Isten az Ő jóindulatát mutatja és adja oda neked, és akkor majd megáld téged. Így volt ez az ószövetségben, de az újszövetségben nem így van! Az újszövetségben hogyan van? Úgy, hogy Jézus mindent jól csinált, mindent tökéletesen tett, betöltötte a törvényt, igaz volt Isten előtt, és az Atya Jézusnak ezt az igazságát odaadta nekünk. Semmi közöd ahhoz, hogy Isten megáldott téged, Jézusnak volt köze hozzá. Jézus miatt vagy áldott.

Áldott vagyok! Halleluja! Akkor ez azt jelenti, hogy azt csinálok, amit akarok? Akkor élhetek bűnben, belerúghatok a szomszéd kutyájába, kiabálhatok a gyülekezetben, amikor a pásztor prédikál, felállhatok és megbonthatom a rendet, mert most azt csinálok, amit akarok? Egyáltalán nem erről van szó. Az áldások megnyilvánulásához kell az, hogy te azok szerint a szellemi törvények szerint éljél és viselkedjél, amiket Isten lefektetett már. Mikor? Amikor

teremtette ezt a földet. Ő akkor adott természetes törvényeket, szellemi törvényeket, amik alapján akarja, hogy mi áldásokban éljünk és járjunk. Amikor mi ezt megszegjük, mert megszegjük, és megszegettük, akkor szükségünk van Istentől egy csodára, hogy kihozzon minket abból a gödörből, amibe belekerültünk. Hogy kapjunk valakitől egy jó vastag borítékot, valaki ránk tegye a kezét és imádkozzon értünk, valaki megkenjen minket olajjal, vagy bármi dolog, hogy abból a krízisből kijöjjünk. Isten ilyen Isten, csodákat tesz. Milyen jó nekünk, hogy nem hagy minket egyedül! Milyen jó nekünk!

De van egy jobb dolog a csodáknál, amikor áldásokban jársz. Az újszövetségben, noha Isten nem büntet meg minket, de akadályba ütközik az, amit megtehetne, ha nem az Ő módszereivel járunk el. Az Ő áldásainak a megnyilvánulásai akadályokba ütköznek, ha nem azok szerint a játékszabályok szerint éljük az életünket, amiket Ő lefektetett az Igében. Azaz mondhatni úgy is, Isten királyságának alappillére, hogy amit elvetsz, azt aratod, és ezt nem tudod felülírni. Meg van írva az is, Isten nem csúfoltat meg, amit az ember elvetett, azt fogja aratni.

Nagyon sok embernek semmi mást nem kellene csinálnia, csak el kellene kezdenie jó magokat vetni végre, hogy jó aratásai legyenek. El kellene vetni a kegyelmet, békességet, megbecsülést, türelmet, kedvességet, a folytonos zsörtölődés, duzzogás, a folytonos elégedetlenség és lázadás helyett, és akkor eljönne végre az életedbe a felüdülés ideje, mert mindenki azt aratja, amit vetett. Ki mint veti ágyát, úgy alussza álmát! Van ez a magyar közmondás. A kegyelem az Ige szerint az alázatosokra és az engedelmesekre árad. Ez újszövetségi Ige. Isten kegyelme nélkül sehova nem tudunk elmenni. Az Ő kegyelme a segítségünkre van, hogy az áldásai, amiket már odaadott, megnyilvánuljanak.

Kiken fog megnyilvánulni Isten áldása? Mit mond az Ige? Az alázatosokon és az engedelmeseken. Tehát szükségesek a jó cselekedetek, a megfelelő hozzáállás, a megfelelő szív? Hogyne, persze! De ez nem azért kell, hogy Isten megáldjon téged, mert már megáldott. Hanem azért kell jó szívvel tenni, hogy ez meg tudjon nyilvánulni az életedben. Nagyon nagy különbség, mert a motivációdát meghatározza ez. Ha azért teszel valamit, hogy elérjél valamit Istentől, hogy rászolgálj valamire: „én imádkozom, én böjtölök, én gyülekezetbe járok, én adakozok, hogy azért, Isten, cserébe valamit adjál nekem! – ez egy rossz hozzáállás. Így semmit nem kapsz Istentől. Semmit nem kapsz így Istentől. Elmondjam még egyszer? Így semmit nem kapsz Istentől! Mindent odaadott már, és kegyelemből van minden ajándék, nem tudsz érte megdolgozni. Megértés, kijelentés kell erről, hogy nekem nem kell munkálkodnom azért, hogy áldott legyek, én már áldott vagyok. Munkálkodom jó szívvel, kedvesen, türelmesen, örömmel, hálaadó, engedelmes szívvel Istennek, mert már áldott vagyok. Nem az áldásért munkálkodom, hanem azért, mert már áldott vagyok, és így megnyilvánul az életemben az áldás. Nagyon nagy különbség. Értitek a különbséget? Hú, nem voltatok meggyőzőek! Na, lesz erről még szó, azt hiszem.

Az áldások elfogadásában leginkább segít a megértés arról, hogy Ő már megtette érted. Ő már megtette. Ha azt hiszed, hogy Istent rá kell vened valamire az érdekedben, akkor gyakorlatilag ezzel helyet adsz a kételkedésnek is. Mert ott van benned a ki nem mondott, felszínre nem jött gondolat, hogy megteszi értem, vagy nem teszi meg értem? Imádkozom, de vajon megadja, vagy nem adja meg? A kételkedés már belopózott. Már elvégezte. Elvégeztetett! Minden áldással meg vagytok áldva a Krisztusban! Az Efézusi levél 1,3 egy alap igevers, és mennyire nem érti ezt Krisztus Teste! Nekem ezt kell tennem, azt kell tennem, amazt kell tennem, hogy Isten megáldjon engem, miközben már minden a miénk. A korinthusi gyülekezetnek azt mondta Pál, hogy minden a tiétek, semmi kegyelmi ajándék nélkül nem szűkölködtök, közben olyan egy erkölcstelen bagázs volt a gyülekezet, amit ha most látnál, akkor kiírnád a Facebookra, hogy tartsátok magatokat távol attól a gyülekezettől, be ne menjetek oda! Tudod, mik voltak ott jelen? Olvastad ugye? A fiúgyerek az apja feleségével élt együtt, és a gyülekezet eltúrte. Olyan erkölcstelen, gonosz dolgok voltak

közöttük, amik miatt Pálnak meg kellett őket feddenie. Azt mondja nekik mindezzel együtt, hogy minden a tiétek, semmi kegyelmi ajándékban nem szűkölködtek.

Miről beszélt? Arról, amiről én most ma. Az áldások rendelkezésedre állnak, ha újjászületél. Az, hogy hogyan élsz velem, miként nyilvánul meg az életedben, az egy másik dolog. Ide már kell azért önfegyelem, az elme megújítása, megfelelő beszéd, bátorság, és lehetne sorolni, hogy mi minden, hogy minél jobban megnyilvánuljon ez.

Bizony sokszor testi és érzéki gondolkozásunk van, és ez távol tart minket attól, hogy abban a teljességben járjunk, amiben járhatnánk. Azt kell megtanulnunk, hogyan vehetjük át ezeket az áldásokat. Könnyebb használni valamit, amit már megkaptam, mint elvenni azt, ami még nem az enyém. Nekem könnyebb használni az autót, ami ott áll a garázsban, mert az már az enyém, mint elvenni azt az autót, ami még ott van az autókereskedésben. Az én autót az előző tulajdonosa nekem adta, mert fizettem érte, és ezért odaadta nekem. Az én tulajdonom, használom. Az autókereskedésben lévő új autó nem az enyém, és ha azt akarom, akkor valahogy meg kell szereznem. Mi a könnyebb nekem? Hogy használjam azt, ami már az enyém, mintsem hogy próbálkozok megszerezni azt, ami még nem az enyém.

Az áldással ugyanez a helyzet, azzal a különbséggel, hogy nem neked kell megfizetni érte, mert Jézus már megfizetett érte. Mint ahogy én megfizettem az autó előző tulajdonosának a vételárát, Ő is megfizette az áldásoknak az árát érte és odaadta neked, a tiéd. Nyisd ki a garázst, vedd észre, lásd meg, ezek szellemi dolgok. Áldott vagyok – mondd! A szellemi szemeiddel kell ezt meglátnod. A hited szemeivel. A hited képes arra, hogy a fizikailag nem látható szellemi világból előszólítsd a fizikai világba azt, amit Isten már odaadott neked. Ez egy másik üzenet lenne, maradjunk itt a témánál.

Nagyon fontos, hogy ez a szemléletváltás megtörténjen az életünkben. Nagyon-nagyon fontos! Az Efézusi levél 1,16-tól olvasom a 19-ig, megint egy alap igevers, Egyszerű fordítás szerint. Sokat hallottátok, azt gondolnánk, hogy teljesen értjük és tudjuk, miközben nem feltétlenül van ez így, ezért van erről most szó.

Efézus 1,16–19. Egyszerű fordítás

16. Én is mindig hálát adok Istennek, amikor imádkozom értetek.

17. Azt kérem, hogy Urunk, Jézus Krisztus Istene, a dicsőséges Atya-Isten töltsön be titeket a Szent Szellemmel, aki bölccsé tesz, kijelenti és igazán megismerteti veletek Istent.

18. Azt kérem Istentől, hogy nyissa meg szívetek szemét, hogy fel tudjátok fogni, milyen reménységre hívott el titeket, és milyen dicsőséges az a hatalmas örökség, amit Isten a saját szent népének szánt.

19. Imádkozom, hogy megtudjátok, milyen mérhetetlenül nagy Isten ereje, amely hatékonyan működik bennünk, hívókben. Ugyanez az erő mutatkozott meg akkor is.

Pál apostol nem azért imádkozott, hogy legyen egy új autód, ki tud fizetni a rezsidet. Azért imádkozott, hogy lásd meg, értsd meg, tudd meg, hogy mi az a hatalmas örökség, amit Isten neked szánt, amit Isten már odaadott neked. Ezt lásd meg! Nem sok ennél fontosabb imádság van, amit tehetsz a családotért, a gyülekezetedért, a pásztorodért. Ha imádkozunk egy gyógyulásért, egy anyagi áldásért, ez jó dolog és meg is tesszük, és Isten küld egy csodát, mert minden imánkat meghallgatja és megválaszolja. De attól még a szegénység forrása és a gyökere nem fog megváltozni az illető életében, attól még a gyógyult embernek az egészségét meg kell tartania. Tudni kell magát fölépíteni abban, hogy ha újra visszajönnek a tünetek, akkor képes legyen megállni. Amikor Jézus feltámasztotta például Lázárt négy nap után, az egy hatalmas csoda volt. Össze volt pólyálva, mozogni sem tudott, mégis kilépett a sírból maga, hatalmas csoda!

A gyógyítások ajándéka, a hit ajándéka és sok minden szellemi ajándék megnyilvánult Jézus szolgálatán keresztül. Sok ember szeme láttára csoda történt, sokan hittek Őbenne, és annak ellenére, hogy ezt látták, sokan nem hittek Őbenne, hanem elmentek árulkodni a

farizeusoknak. A csodák nem feltétlenül győzik meg a hitetleneket. Egy jó bizonyosság lehet sokaknak, de a hit nem a csodáktól van, hanem az Ige hallásából. De az az ember, Lázár, aki kijött a sírból, élt utána még valahány évet, de aztán újra meghalt. Jó, ha történnek csodák, kellene a csodák, de van Istentől egy jobb!

Amikor olvasunk valamit, néha azt hisszük, hogy mindent tudunk róla, és bizony ezekkel az Igékkel kapcsolatban is elmélkednünk kell, gondolkodnunk kell rajta újra és újra, újra és újra, és akkor valóban megnyilvánul a Zsoltárok 1,2–3. igevers, hogy olyanok leszünk, mint a folyóvíz mellé ültetett fa. Mindegy, hogy világjárvány van, hurrikán jön, politikai szelek fújnak, szivárványos zászlók vannak, meg ilyen nyomás, meg olyan nyomás, én szilárdan állok. Semmi nem mozdít engem ki se a hitemből, se a gazdagságomból, se a békességemből, szilárdan állok. A tanítások azért vannak, arra szolgálnak, hogy a gyülekezetben lévő emberek, azaz ti ilyenek legyetek.

Honnan lehet megismerni azt, hogy valaki nem felnőtt, vagy nem érett? Hogy a tanítások szele ide-oda csapja őket. Ha ezt hallom, akkor arra fordulok, ha azt hallom, akkor arra fordulok. Szilárdakká akar tenni minket az Úr. Van egy ilyen látásom erről a gyülekezetről. Nem csak látásom, hanem a szívem vágya is, hogy ezt valóságban is lássam, hogy tele van a gyülekezet olyan áldott emberekkel, akiknek az életében nagyon nagy mértékben meg is nyilvánul ez az áldás. Halleluja! Ezek vagytok ti! Ez vagyok én! – mondd.

Addig nem megyek innen haza, amíg ezt meg nem értem – mondd, mondd! Minden hívő hallotta már, meg a világ is azt a kifejezést, hogy csoda, vagy áldás, de nagyon kevesen gondoltak bele, hogy mi a különbség a kettő között. Kevesen forgatták ezt magukban. A csoda jó dolog, hiszünk benne, látjuk, tapasztaljuk, de nem a legjobb. A csodák nagyszerűek. Jézus idejében is, és ma is vonzzák az emberek figyelmét, a tekintetét, a jelenlétét.

Ez a gyülekezet is gyakorlatilag így jött létre, hogy Isten annak idején Jim Sanders szolgálatát jelekkel és csodákkal megerősítette. Nagyon sok ember, sokatok így jött a gyülekezetbe, hogy látta, hallotta, saját maga is megtapasztalta a gyógyulást, a szabadulást és sok minden dolgot. Ez egy jó dolog, de nem a csodákban állunk, hanem az áldásokban állunk. Miért? Mert ezt mondja az Ige. Úgy szól a bibliai Ige, hogy Ábrahám csodái a miénk a Jézus Krisztusban? Nem. Ábrahám áldása a miénk a Jézus Krisztusban. Ez majd a következő alkalommal lesz kifejtve, kibontva. Az igehirdetést Isten megerősíti jelekkel, csodákkal, ez bátorítja az embereket, Isten valóságát be tudja mutatni, az életedet azonban nem a csodák fogják megtartani. Isten azt szeretné, hogy áldásokban élj, mert az hosszú távon sokkal jobb, mind csodáról csodára élni.

Mondják emberek, és lehet, hogy én is mondtam régebben, hogy Istennek a csodáiban élek, de megúgy gondolom, nem hiszem, hogy ez így jó kifejezés. Legalábbis, ha valóban ezt akarjuk, hogy Istennek a legteljesebbje, a legjobbja jelen legyen az életünkben. Az, hogy Isten áldásaiban élek, ez sokkal inkább kifejezi azt, amit Isten akar velünk kapcsolatban, mint az, hogy Istennek a csodáiban élek.

Ha csodára van szükséged, akkor nem vagy áldott! Egy áldott embernek nincsen szüksége csodára. Nem a csoda ellen beszélek, hanem arról, hogy a legjobbat akarjuk Istentől és ez az, hogy áldásokban éljünk, folyamatos áldásokban. Egy csoda természeti törvények hatálytalansága és felfüggesztése. Bibliai szóhasználatnál élve csodáról akkor beszélünk, amikor a természeti törvények fel vannak függesztve. Ha valami természetes módon megmagyarázható, az nem csoda. Ha azt mondod, hogy Isten csodát tett veled, mert tudtál fölvenni banki hitelt és tudtál venni egy autót. Bocsáss meg, de azt mondom, hogy ez nem egy csoda, ez egy természetes módon megmagyarázható dolog. Van olyan, amikor olyan besorolásba kerülisz a bankban, hogy nem kaphatsz hitelt tőlük és Isten csodát tesz, ez egy másik dolog. De most ne is erről beszéljünk, hanem mondjuk arról, hogy amikor valaki a vízen jár, az egy Isten alkotta természeti törvény, a gravitáció felfüggesztése. Jézus ezt megtette és Péter is. Rajtuk kívül nem tudok másról, hogy valaki ezt megtette volna. Ugyanakkor meg lehet ezt tenni termé-

szetes szinten is télen, amikor a víz befagy és a jég a tetején van, és akkor vízen tudsz járni és azt mondd, hogy én a vízen járok és korcsolyázol is, meg még csúszkálhatsz is rajta, de ez egy természetes módon megmagyarázható dolog.

Mondok egy másik példát, nem vagyok képes rá, de képes lennék arra, hogy a vízből bort csináljak. Képes vagyok rá, egy év alatt én ezt megcsinálom. A legtöbb borász ezt csinálja évszázadok óta, hogy a vízből bort csinál. Ez természetes módon megmagyarázható, hogy jön az esővíz vagy megöntözi a szőlőtőkét, az kihajt, kirügyezik, kifejlődnek a kis szőlőfürtök. Nekem is van szőlőültetvényem, egyszer meséltem nektek róla, körülbelül négy vagy öt tőke. A lényeg, hogy a szőlőt egész nyáron gondozzák, metszik, aztán leszüretelik, kifacsarják, a benne levő cukor megerjed. Mik ezek a dolgok? Természetes törvények alkalmazása, amiket Isten teremtett. A megerjedt mustot több ütemben lefejtik és kialakul a bor egy év alatt. A jó borhoz még több idő kell. De egy másodperc, vagy egy perc alatt vízből bort csinálni, az csoda. Ehhez Isten kell! Amit meg tudsz magyarázni természetes módon, az nem csoda! Amit meg nem tudsz, azaz természetfölötti, mert a természetes törvények ellenére létrejövő változás történik, az egy csoda. Isten teremtette a földet és egyúttal megalkotta a természeti törvényeket is.

1Mózes 1,3–8. Egyszerű fordítás

3. Parancsolt Isten: Legyen világosság! és fölragyogott a világosság.

4. Akkor Isten megvizsgálta a világosságot, és örömét lelte benne. Majd elválasztotta a világosságot a sötétségtől.

5. Azután elnevezte a világosságot nappalnak, a sötétséget pedig éjszakának. Majd leszállt az este, azután felvirradt a reggel ez volt az első nap.

Isten megteremtette! Sötétség, világosság váltakozik. Ezek természetes törvények.

6. Azután ismét parancsolt Isten: Legyen boltozat a vizek között, hogy elválassza a vizeket egymástól!

7. Így teremtette Isten a boltozatot, amely elválasztotta a boltozat alatti vizeket a boltozat fölötti vizektől és úgy is lett.

8. Majd elnevezte a boltozatot égnek. Leszállt az este, azután felvirradt a reggel ez volt a második nap.

Aztán a harmadik nap is teremtett valamit, majd a negyedik nap is. Megteremtette az állatokat, a növényeket és ott mond olyat, hogy maghozó állatok, maghozó növények, amelyek önmagukat képesek reprodukálni. Teremtés egyszer volt, utána már az Ő általa alkotott természeti törvények szerint működik a világ. Ebbe a világba helyezte bele az embert. Nem a csodákba, hanem azokba a szellemi és természetes törvényekbe, amiket Isten létrehozott, mert ezek jók. A gravitáció jó, a fizikai törvények jók, a kémiai törvények jók. Vannak más szellemi törvények, amelyek nem annyira kézzelfoghatók és nem is gondoltad volna, de ott van az Igében és nem raktad még össze a fejedben, de most megnézzük. Még az 1Mózes 1,31-et felolvasom előtte:

1Mózes 1,31.

31. És látá Isten, hogy minden, amit teremtett, ímé igen jó. És lett este és lett reggel: hatodik nap.

Ő saját maga mondja a teremtett világról, hogy az igen jó. Ne mondd nekem azt, hogy a teremtett világ nem jó. De jó! Amit Ő teremtett, az jó! Az, hogy lenyomod a labdát a víz alá és az feljön, az egy jó dolog. Az, hogy elejtem ezt a tollat és az leesik, az egy jó dolog. Jól kell alkalmazni, nem a tizedikről kell kidobni, mert ha valakit fejbe találsz vele, az nem jó dolog. Vízen járni úgy, hogy nem tudsz úszni, nem annyira jó dolog. A természeti törvények jók, Isten alkotta azokat, nem csak úgy kialakultak maguktól. Isten úgy tervezte a világot a természeti törvényekkel együtt, hogy azt akarta, hogy azok szerint éljünk. Isten így alkotta, így teremtette a világot. Amikor felfüggeszt Isten egy természeti törvényt, amit Ő alkotott, akkor az egy kivétel. Ezt nevezzük csodának. Az egy kivétel. Isten nem azt tervezte és nem

úgy alkotta meg az embert és nem arra hívta el, hogy ilyen kivételekben éljen folyamatosan. Azt szeretné, ha megtanulnánk, hogy hogyan működik ez a világ és az alapján élnénk. Erről nagyon sokat beszélt Jézus a példázataiban, hogy hogyan működik Isten királysága. Egyes pont, első lecke, első mondat, első betű, magvetés, életed minden területén. Ez az alapja Isten királyságának! Mert így is teremtette Isten a földet, maghozó fűvet, fát, növényeket, maghozó állatokat, és belehelyezett minket ebbe. Ezt természetes szinten is meg lehet érteni, de lehet, hogy néhány embernek csodára van szüksége, hogy ezt megértse. De ez Isten Igéje, nem kell csoda ahhoz, hogy megértsd, meg lehet érteni természetes szinten is.

Példabeszédek 17,22. Bővített fordítás

22. A vidám szív a legjobb orvosság, a bánatos lélek pedig a csontokat is kiszárítja.

Tudod, hogy ez egy Isten alkotta szellemi törvény? A vidám szív a legjobb orvosság! Nem a Xanax, nem a lázcsillapító, nem a gumikalapács, és lehetne sorolni. Nem vagyok a gyógyszer ellen, nehogy ezt higgye valaki. Vannak a természetes világban olyan dolgok, amiket emberek hoztak létre, és ez jó dolog, Istentől van ez is, de az Ő eredeti teremtés szerinti szellemi törvénye szerint az orvosság az öröm. Az öröm! A vidám szív orvosság! Azt mondja a Bővített fordítás, hogy a legjobb orvosság a vidám szív. Azt is mondja, hogy a bánatos lélek pedig a csontok kiszáradása. Ez is egy szellemi törvény? Igen, Isten megmondta a Mózes könyvében is, hogy előtökbe állítottam az életet és a halált, válaszd azért az életet! Az emberek mégis inkább választják a szomorúságot, a depressziót, a félelmet, a keserőséget meg a csüggedést és annak engednek. Miért? Mert az könnyebb! Könnyebb elengedni magam, minthogy megfeszítsem magam, hogy én akkor is megismerem, hogy hogyan lehet az Ige szerint örömben lenni. Mert az én szívemnek, a testemnek, lelkemnek ez gyógyszer, hogy örömben vagyok.

Zsoltárok 16,11.

11. Megismerteted velem az élet útját, teljes öröm van Tenálad; a Te jobboldon gyönyörűségek vannak örökké.

A stressz, a félelem, az aggodalom tönkreteszi a testet. A tudósok is bebizonyították már, hogy az immunrendszer gyengül akkor, amikor az ember félelemben, stresszben, kilátástalanság érzésben van. Amikor ennek engedsz, saját magad ellen vagy. Amikor pedig az Úr örömében jársz, akkor pedig gyógyítod önmagadat. Nem lenne annyi egészségügyi problémánk, ha betartanánk azt a szellemi törvényt, amit Isten alkotott. Ha ez alapján élnénk az életünket, hogy nem aggódunk annyit. Istennek azért kell csodát tennie velünk, mert azokat a szellemi törvényeket, amiket Ő alkotott, nem tartjuk be. Milyen jó, hogy nem hagy bennünket az út szélén ennek ellenére sem. A hosszú élet egyik Isten alkotta természetes törvénye Mózes könyvében is ott van, az evangéliumokban és az Efézus levélben is ott van, hogy tiszteld apádat és anyádat, és hosszú életű leszel ezen a földön! Isten mondta. Ha ez nincs meg, akkor megszegted azt a szellemi törvényszerűséget, amit Isten mondott neked. Ami alapján kér és utasít, hogy ebben járjál. Mi ma a jellemző? A tiszteletlenség és a tekintély elleni lázadás mindenütt. Isten Igéje azonban élet és egészség. Példabeszédek 4,20-tól olvassuk. Ugyanerről szól, egy alapigazság, egy alap szellemi törvény.

Példabeszédek 4,20–24.

20. Fiam, az én szavaimra figyelmezz, az én beszédeimre hajtsd füledet.

21. Ne távozzanak el a te szemeidtől, tartsd meg ezeket a te szívedben.

22. Mert életük ezek azoknak, akik megnyerik, és egész testüknek egészség.

Miért nem járunk ebben?

23. Minden féltett dolognál jobban őrizd meg szívedet, mert abból indul ki minden élet.

24. Vesd el tőled a száj hamisságát, és az ajkak álnokságát távoztasd el magadtól.

Miért vannak keresztények között is olyanok, akik szemrebbenés nélkül hazudnak? Megszegik azt, amit Isten kért. Úgy kellene gyűlölnöd a hazugságot, mint ahogy gyűlölnöd

kellene a betegséget meg a szegénységet. Nem a szegény embert meg a beteg embert, félre ne értsd! Mint ahogy a bűnt meg a gonosz dolgokat, mint a pöcegödrt, a hazugsághoz így kellene hozzáállni.

Ez a világ egy olyan világ, ami nem veszi figyelembe ezeket a szellemi alapigazságokat. Csúcsra van járatva, a reneszánszát éli az egészséges táplálkozás, a megfelelő testmozgás, a vitaminbiznisz, amikben van egy csomó jó dolog. Amennyire tudok, én is egészségesen táplálkozom, törekszem arra, hogy többet mozogjak, vitaminokat szedek. Nem vagyok ezek ellen, de amikor ezt fölemeljük és istenként imádjuk és azt hiszük, hogy ez fog majd minket megtartani, miközben a lényeg, az Istentől való szellemi igazság meg valahol a háttérben van, akkor félrecsúszott valahogy az egész, felcseréltük a dolgokat. A világ nem fog arra bátorítani téged, hogy Isten szavára figyelmezz. Ezek a dolgok, amelyeket mi is teszünk, hogy mozgunk és levegőre járunk és egészségesen táplálkozunk, nem eszünk meg mindenféle szemetet, ezek jó dolgok. Vitaminokat és mindenféle jó dolgokat egyél, de ha ebben van minden bizodalma, az nem elég, nem engedhetjük meg magunknak. Ha nem törődünk a fontosabb szempontokkal, ezek önmagukban nem lesznek képesek mindent megoldani az életünkben. Közel sem lenne annyi beteg ember, ha az elménk folyamatosan Istenen gondolkozna. Úgy is mondhatnám, hogy közel sem lenne annyi beteg ember közöttünk, ha folyamatosan Istenről gondolkoznánk. Ha bajba kerülünk, akkor egy csoda helyre tehet minket. De ha nem tanulod meg Isten útjait, nem tanulod meg ezeket a szellemi alapigazságokat és nem élsz ezek alapján, akkor eljön az idő, amikor újra csodára lesz szükséged. Miközben az elhívásod arról szól, hogy te szolgálj mások felé áldással és csodákkal.

Mi azok az emberek vagyunk és akarunk lenni, akik képesek másokat megáldani, nem pedig azok, akik rászorulnak mások támogatására. Én az a vállalkozó akarok lenni, aki adót fizet, nem pedig támogatásért kuncsorog. Ez egy hozzáállás! Miért? Mert én áldott vagyok! Én áldott vagyok! Nem azt nézem, hogy hogyan lehetne valahogy jobban megtönni a zsebem, hanem azt, hogy áldott vagyok. Bőségesen adok, mert ez a szellemi alapelv. Én ebben hiszek, és ezért nyilvánul meg. Ez egy más szemlélet, egy más gondolkodásmód. Nagyon sok minden van még itt, de most nincs idő, hogy belemenjünk, majd folytatni fogom.

Egy másik alapelv, ha már anyagi dolgok szóba jöttek, Isten megáldja a kezéd munkáját. Mit mond ezzel? Azt, hogy dolgozz! A szorgalmas munkás keze meggazdagít! Szellemi igazság? Isten így alkotta? Igen! Van, akinek nem természetes értelemben vett fizikai munkája van, egy óvónő, egy pedagógus, egy énekes, vagy lehetne sorolni olyan foglalkozásokat, amelyekben nem mozdítanak fizikailag valamit. Az is munka természetesen, tehát munkát végez. Van, aki a gyülekezetben munkát végez, a prédikátor is munkát végez. Az a munkája, hogy az Igét hirdeti és lelkészként funkcionál. Ez egy munka. De otthon ülni, várni a segílyt és szidni a rendszert meg a kormányt meg mindent, az nem vezet téged áldásra.

Van még egy alapelv, de ez is majd a következő alkalom, egy kis kedvcsináló, egy kis mézesmadzag. Az 5Mózes 28-ban van az az igevers, hogy Isten megsokszorozza, ami a tárházadban van. Mi az a tárház? Egy kamra, valamilyen helyiség, ahol tárolni lehet valamit. Mit mond ez az Ige? Azt, hogy megsokszorozza, ami ott van. Ha nincs ott semmi, nincs mit megsokszorozni. Mit mond még evvel? Legyen megtakarításod! Szellemi alapelv. Sokan elszórnak mindent és akkor kéri, hogy Istenem áldjál meg! Isten azt áldja meg, amid van!

Másik. Jézus azt mondta, amikor hitről tanított, hogy akinek van, annak adatik. Akinek nincs, még az is elvétetik tőle, amije van. Adni akar Ő, még többet akar neked, még többet akar neked. Használj, amid van! Azt használj, amid van és Isten ad majd többet! Van egy Sámson nevezetű fiatalember az ószövetségben. Jött az ellenség, nem volt neki fegyvere, kardja, semmije, mit talált? Egy döglött szamarat. Fogta az állkapocscsontot és leverte vele az ellenséget. Azt használj, amid van! Mózesnek mi volt? Egy botja. A bottal suhintott oda a vízre. Lehetne sorolni, hogy amid van, azt használj, azt kezd el használni és meg fogod látni, hogy Isten megnyilvánul az életedben! Ezek után mit szeretnél, csodákat kapni, vagy

pedig folyamatos áldásokban járni? Áldottak vagyunk! Halleluja! Megköszönjük Istennek az Ő csodáit!

Amit a mai napra terveztem, annak nem értem a végére. A csoda sokszor a Bibliában válasz egy krízisre, válasz egy kétségbeejtő helyzetre. Gondolj például a századosra, odament Jézushoz és mondta, hogy az én szolgám beteg, vagy gondolj a kananeus asszonyra, hogy az én leányom nagyon-nagyon beteg. Egy váltsághelyzetet kellett kezelnie Jézusnak és mi volt a reakciója Istennek, amikor hittel mentek hozzá? Egy csoda! Ez egy jó dolog és akarjuk és vágyunk erre, de nem ez a legjobb, van ennél még jobb és mi a legjobbra törekszünk. Halleluja, de nehéz abba hagyni! Áldottak vagyunk! Amikor kijelentjük, hogy áldottak vagyunk, akkor meggyökerezünk abban, hogy áldottak vagyunk. Vannak, akik már erről némi megértést kaptak, és nem úgy köszönnek, hogy Isten áldjon vagy áldott legyél, hanem áldott vagy. Jó ez, de amikor ebből már ilyen vallásos szleng alakul, mint a hála Istennek, meg a dicsőség Istennek, de nincs benne a mély tartalom, hogy valóban áldott vagyok. Igen áldott vagyok, én ezt szoktam mondani, amikor valaki így köszön nekem. Bárhogy köszönhettek, de egy csodáért fogunk most imádkozni, egy imakérés érkezett.

Hisszük Atyám, hogy a Te jellemed, a Te természeted az, hogy Te csodatevő Isten vagy. Te vagy a csodák Istene, az erők Istene, Te vagy az Isten, aki megnyilvánítod a kegyelmedet, a jóvotodat a természeti törvények ellenére is és betöltöd a szükségeket. Te a szükségek betöltője vagy! Te az áldások Istene vagy! Atyánk, imádkozunk ezért az asszonyért, hogy töltsd be az ő anyagi szükségait, tegyél csodát az ő életében, Jézus nevében. Atyám, küldj hozzá olyan aratómunkást, aki őt tanítani tudja! Adj neki értelmes szívet arra, hogy meghallja a Te Igédet, az igazságodat, szüksége van az Igéből való kijelentésre, hogy tudjon áldásokban járni. Atyám, imádkozom az egész gyülekezetért, mindenkiért, aki itt jelen van, mindenkiért, aki hallgat vagy néz minket, akár most élőben vagy a későbbiekben.

Atyánk, kijelentésért, megértésért, bölcsességért emeljük fel a szavunkat, a hitünket és az imánkat Tehozzád, hogy megláthassuk azt a teljességet, azt a gazdagságot, azt a hatalmas örökséget, amely adatott nekünk a Jézus Krisztusban. Köszönjük, Atyánk, hogy beljebb és beljebb mehetünk, a megúszni való vízig mehetünk a Szent Szellemmedben. Köszönjük Neked, hogy használsz minket a csodákban. Köszönjük, hogy használsz minket az áldások továbbadásában, mert áldottak vagyunk. Mi az a gyülekezet vagyunk, akik megértik ezt, akik alkalmazzák, és elviszik a világba ezt, Jézus nevében. Bátran teszünk bizonyosságot a Te nagyságodról, a Te jóvotodról, a Te csodáidról, a Te irgalmadról.

Imádkozunk most azokkal együtt, akik először vannak itt közöttünk. Ha szeretnél áldott lenni, nincs más dolgod és teendőd, csak hogy befogadd Jézust a szívedbe, ha ezt még nem tetted meg. Mindezen áldások megteljesednek rajtad, megteljesednek benned, kitöltetnek a te szellemedbe, szívedbe, mindazon áldások, amikről a mai napon szó volt, és amik meg vannak írva Isten Igéjében. El kell csak fogadnod magadnak. Most megtesszük a hitünk megvallását: Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia. Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért, a Biblia tanítása szerint. Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból az én megigazulásomért. Kérlek Téged, Jézus, legyél az én Uram. Legyél az én Megváltóm. Legyél az én Gyógyítóm. Én most hittel megvallom, itt emberek előtt kijelentem: Jézus, Te vagy az én Uram! Te vagy, az én Megváltóm! Te vagy, az én Gyógyítóm! Ez az igazság Jézus Krisztus vére eltörölte minden bűnömet, örök életet nyertem a Jézus Krisztusban. Ámen.

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.